

Professoren

-udforsker Skoven!

af Kim Christensen

Professoren

-udforsker Skoven !

© 2016

af Kim Christensen

Baseret på en (næsten) sand historie.

STÆRKT FORKORTET DEMORVERSION

(ORIGINALEN ER PÅ 66 SIDER)

Særlig tak til:

Lars.

Naturstyrelsen

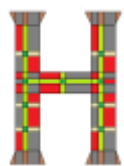

Til minde om Kattemor.

Tekst, billeder, tegninger er lavet af forfatteren.

** Læs, oplev og eksperimenter på eget ansvar! **

Professoren har ikke tid!

ej. Jeg er Bedstefar-Hund. I havde vist forventet at det var Professoren der bød jer velkommen. Men der er et problem. Han har - øh - travlt med noget andet. Jeg vil ikke lade jer vente

Så hvad med at jeg præsenterer os på MIN måde for en gangs skyld? Nu har jeg chancen til at gøre det. Ak ja, de unge i dag. De har så meget at lære. Det var noget andet da jeg var hvalp. Jeg hedder faktisk Bjørn, men i kender mig som Bedstefar-Hund. Jeg er den ældste hund her, over 13 år nu. Billedet af mig er fra mine yngre dage. Det var tider!. Nu er jeg gammel og grå, mine øjne er ikke så gode længere, men min næse fungerer fint! Jeg var engang lænkehund, men nu bor jeg her i denne sjove familie, og jeg elsker endda den

nysgerrige Professor!

Her er et billed af mig og Vores Menneske. Det er taget dengang jeg stadig kunne lave hundesport. Det var gode tider!

Vores Menneske er en slags opfinder og han arbejder også med nogen meget støjende genstande som han kalder musikinstrumenter. Han har et stort værksted i kælderen Her hopper vi begge over en forhindring på en agilitybane.

Hvorfor mon Professoren ikke har tid?.

I mine andre bøger har jeg fortalt om den strand hvor vi ofte leger, vi har vist jer mange billeder. Stranden er det bedste sted at drøne rundt. Der er også en skov her, der er der en masse man kan gå på opdagelse i. Da mit ben var sygt sidste år, og jeg ikke måtte løbe, lærte jeg en masse godt her i skoven sammen med Bedstefar-Hund.

Jeg kan virkelig godt lide de her ture med Bedstefar-Hund fordi jeg holder så meget af den gamle hund, og jeg kan lære så meget af ham. Hans øjne er ikke gode længere, men hans næse er bedre end min.

Nur er vi ude på en tur sammen, Bedstefar-Hund med mig og Vores Menneske.

Mange gange lader Vores Menneske Bedstefar-Hund finde vej for os, fordi han kan være sikker på at Bedstefar-Hund nok skal finde hjem til sin madskål uanset hvor vi går hen.

Et sted er der et hul i jorden. Jeg står og ser, og lytter.... Hvad er det her? Der er helt sikkert noget dernede. Noget der ånder!

Bedstefar-Hund ved åbenbart hvad det er, men vi vil da også vide det, ikke også? Jeg vil spørge Vores Menneske

Vi går videre gennem skoven, jeg er ved at blive sulten, og jeg tror også Bedstefar-Hund er ved at finde vejen hjem, det er nemlig snart spisetid.

Vi er stadig et stykke vej fra at være hjemme, og kommer forbi et stort træ. Et stort stykke papir er sat op på træet. Vores Menneske vil se det stykke papir, og tager os med hen ti træet, selv om vi ikke skal spise der.

Hvad gemmer hullet på, og hvad står der på det stykke papir? Flapøret har fået job, ja, læs selv i Professoren - udforsker Skoven!

Vi ser på klæbrige Planter

i havde nogle prøver med hjem af de der klæbrige planter. Dem skal vi se nærmere på med det samme, fordi det er organiske materialer der forgår efter nogen tid. Først tager vi et kig på de

der plantefrø fra min pels. Jeg er klar med et forstørrelsesglas! I stedet foreslår Vores Menneske at vi skal bruge et mikroskop i stedet. Mikroskopet kan forstørre meget mere end

Det tager bare lidt mere tid at klargøre et mikroskop. Det kan du gøre, Menneske. Så vil vi se i mikroskopet når du er klar

Hvad ser vores Professor mon i det mikroskop?

Her er en dame der viser hvordan man laver forskellige krydderier og te.

Krydderier og te er ikke noget for mig, så her kan vi for min skyld hurtigt blive færdige, men Mit Menneske vil kigge lidt. Det får han så også lov til.

Te er sådan set de tørrede blade fra visse planter, der giver smag når de opløses i varmt vand.

Nogen af planterne skal muligvis vædes i forskellige væsker før de tørres, for at teen får den helt rigtige smag. **Hvordan er Professorens mon endt her?**

De lukker nu, og pakker standene sammen. Det er jo også derfor jeg er så heldig med alle de smagsprøver. På vejen over græsplænen til udgangen når jeg lige at finde nogle stumper snobrød. Hvis ikke de var ved at lukke nu, skulle Mit Menneske have båret mig ud, jeg bar ikke gået herfra frivilligt. Det har været en fin dag, jeg opdagede en masse, og fik en masse sjovt at spise. Så er turen hjemad med ladcyklen ikke så slem endda.

Jeg ved at der venter en dejlig sofa derhjemme. Derfor har jeg ikke så meget mod at øre denne gang. Jeg trænger til at sove lidt nu.

Efter en anstrengende dag for Professoren. Hvad er der mon sket?

Den rigtige Sofa

Sofaer er meget vigtige for Skotske Hjortehunde som mig. Hvis du har læst mine andre bøger ved du hvorfor. Vi sover meget, og sofaer er bare perfekte til den slags. Det dårlige ved sofaer er kun at der måske allerede ligger nogen i sofaen. Jeg har meget erfaring med sofaer, som i kan se her, ja jeg er vel næsten en slags ekspert.

Vores Menneske har målt en masse i stuen med et målebånd. Måske skal vi have en ekstra sofa? Det kunne vi godt bruge. Derfor er det en stor ære for mig, da han tager mig med ud på en tur alene igen. Han tager ladcyklen, men denne gang får jeg lov at løbe ved siden af, i stedet for at sidde i den. Vi skal ikke ret langt, snart stopper vi ved en stor lagerbygning.

Her sælger Kirkens Korshær alt muligt brugt, møbler, skabe, køkkenudstyr - og sofaer! Det de tjener bruger de til at hjælpe hjemløse, og andre gode gerninger.

De har alt muligt her, og der er flere sofaer. Men der er en bestemt der virkelig er lige den helt rigtige sofa.

Den er blå. Vi har allerede en rød sofa.

Mit Menneske aftaler noget med et andet menneske her, og de gør noget med noget papir. Mennesker og deres papir, de bruger papir til alt!

Så bærer de den blå sofa ud på ladcyklen. Betyder det mon at det virkelig er vores sofa nu? Det er fantastisk! Jeg hopper op på sofaen, selv om den står ret højt oppe på ladcyklen

Sådan her kan jeg lide at køre!

Vi starter på hjemturen. Mit Menneske kører meget forsigtigt fordi jeg er i sofaen. Det er ikke så sikkert det her, men meget komfortabelt. Mit Menneske ser ud til at være lidt nervøs, og ser sig omkring, som om der er nogen han ikke bryder sig om at møde.

De mennesker vi kører forbi ser på os, peger, vinker, og ler. Et sted er de ved at tømme affaldscontainere. Dem ville jeg gerne undersøge, men det må jeg ikke, det vil Mit Menneske ikke give mig lov til.

Hvordan kommer de mon hjem med den sofa? Hvem er det de ikke vil møde, og kan de mon undgå det?

I har sikkert lagt mærke til at øjnene på mange af de dyr vi har taget billeder af ligesom lyser i mørket? Det kan mine øjne også, de selv!

Dette var det oprindelige forsidebillede, men Janet, vores korrekturlæser synes ikke det var pænt og rettede det. Men i kan se at mine øjne lyser grønt. Hvorfor mon det? Lad os se på det.

Ja, hvorfor lyser de øjne, og hvad er det for øjne der lyser i den her collage? Læs bogen, og få svaret der!

Selv om det her ser meget sjovt ud, kniber det alligevel med humøret på denne tur. Men hvad foregår der, og hvorfor er humøret lidt trist?

Vi bliver alle nusset lidt, menneskene derude synes vi er sjove, og ler.

Professoren - udforsker Skoven er tredje bog i Professor-serien.

Kan købes på Saxo.com:

https://www.saxo.com/dk/professoren-udforsker-skoven_pdf_SX52037290